

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélet**

**A határozat száma:** Pfv.I.21.044/2019/12.

**A tanács tagjai:** . Harter Mária a tanács elnöke  
. Varga Edit előadó bíró  
. Mocsár Attila Zsolt bíró

**A felperesek:** I.rendű felperes neve  
(I.rendű felperes címe)  
II. rendű felperes neve  
(II. rendű felperes címe)  
III. rendű felperes neve  
(III. rendű felperes címe)  
IV.rendű felperes neve  
(IV. rendű felperes címe)  
V.rendű felperes neve  
(V. rendű felperes címe)  
VI. rendű felperes neve  
(VI. rendű felperes címe)  
VII.rendű felperes neve  
(VII. rendű felperes címe)  
VIII. rendű felperes neve  
(VIII. rendű felperes címe)  
IX.rendű felperes neve  
(IX.rendű felperes címe)  
X.rendű felperes neve  
(X.rendű felperes címe)  
XI. rendű felperes neve  
(XI. rendű felperes címe)

**A felperes képviselője:**  
. Virágh Attila ügyvéd  
a II-V. rendű, valamint a XI-XIII. rendű alperesekért  
(ügyvéd címe)

**Az alperes:** II. rendű alperes neve  
(II. rendű alperes címe)

**Az alperes képviselője:**  
. Biczó László ügyvéd  
(ügyvéd címe)

**A per tárgya:** Ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kiigazítása

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:**  
a II. rendű alperes

**A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:**  
Törvényszék  
2.Pf.20.164/2019/5.

**Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:**  
Járásbíróság  
56.P.20.415/2016/64.

## **Rendelkező rész**

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II. rendű felpereseknek mint együttes jogosultaknak 30.000 (Harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

## **Indokolás**

### **A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

- [1] Az I-II. rendű felperesek a ...i földkiadó bizottság 1995. augusztus 3-án kelt határozata értelmében és a tulajdonostársakkal kötött egyezség alapján 31,61 aranykorona értékű termőföld tulajdonjogát szerezték meg a ...i **26** helyrajzi számú táblából, melynek egy részére - az erdőtelepítési tervtől részben eltérve - 1995 októbere és 1996 márciusa között 9 hektár 770 m<sup>2</sup> területű, 33,27 aranykorona értékű erdőt telepítettek.
- [2] A **26** helyrajzi számú ingatlanból az 1996-ban készített vázrajz 1997. évi átvezetésével létrejött ingatlanok közül az ugyancsak részarány kiadással szerző tulajdonos, a per korábbi I. rendű alperese a **37** és a **38** helyrajzi számú ingatlanok tulajdonosa lett, majd azokat a II. rendű alperesnek adta el, míg a **32-35** helyrajzi számú terjedő ingatlanok tulajdonosai a felperesek. Az I-II. rendű felperesek által végzett erdőtelepítés túlnyomórészt a **35** helyrajzi számú ingatlant, valamint - 2 ha 4275m<sup>2</sup> területen - a II. rendű alperes tulajdonában álló **37** helyrajzi számú ingatlant érinti.
- [3] Az I-II. rendű felperesek a művelési ág megváltoztatása iránt indított eljárásban megvalósulási tervet készítettek, ám mivel az abban foglaltak szerint az általuk telepített erdő határvonala a tulajdonukban álló **35** helyrajzi számú ingatlanról átnyúlik a **37** helyrajzi számú területre, a vázrajz átvezetésére az akkori tulajdonos I. rendű alperes hozzájárulásának hiánya miatt nem került sor.
- [4] Ezt követően az I. és II. rendű felperesek a földhivatalnál próbálták elérni a térkép kijavítását, kérelmüket azonban a földhivatal - megismételt eljárásában - első- és másodfokon is elutasította, és a jogerős határozat bírói felülvizsgálata iránt előterjesztett kereset sem volt eredményes (Hajdú-Bihar Megyei Bíróság K.30.546/2007/5. számú ítélet).

### **A kereset és az alperes védekezése**

- [5] A felperesek jelen pert megindító keresete az ingatlan-nyilvántartási térkép erdőtelepítéssel kialakított természetbeni állapotnak megfelelő kiigazítására irányult. Arra hivatkoztak, hogy a földkiadó bizottság határozata alapján átvezetésre került munkarészek nem vették figyelembe az I-II. rendű felperesek által telepített erdőt, a földhivatal pedig anélkül vezette azt át, hogy meggyőződött volna a vázrajzban foglalt és a természetbeni állapot egyezésének hiányáról. Ez a mulasztás eredményezte, hogy az erdő egy része a nyilvántartás szerint a II. rendű alperes tulajdonában áll.
- [6] Az I. rendű alperes halála után folytatódó perben hozott 31.P.23.642/2003/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta, hangsúlyozva, hogy a földkiadó bizottság eljárását a kiigazítási per bírósága nem vizsgálhatja felül.

- [7] A felülvizsgálati eljárásban eljáró Kúria Pfv.I.21.505/2014/5. számú végzésével a jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasította. Végzése indokolásában rámutatott: a felperesek csak a jogorvoslati határidők lejárta után szembesültek azzal, hogy a természetbeni és a térképi határok nem azonosak és helytállóan hivatkoztak a földhivatal helyszíni ellenőrzési kötelezettségének elmulasztására. A jogosultak egyezségének alapulvételével kialakult természetbeni állapottól nem lehet eltekinteni, az eltérésről azonban a földhivatal a helyszíni ellenőrzési kötelezettség elmulasztása miatt nem szerzett tudomást.
- [8] A felperesek az új elsőfokú eljárásban beszerzett szakvéleménynek megfelelően kérték a térkép kiigazítását. Hangsúlyozták, hogy értékkülönbözetet a II. rendű alperes részére nem kell fizetniük, az aranykorona értékek szerint ugyanis felperesi túlhasználat nem áll fenn.
- [9] A II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint a kialakult helyzet részben az I-II. rendű felperesek magatartásának köszönhető, az erdőtelepítéskor ugyanis eltértek az erdészeti hatóság előírásaitól. A VIII. és IX. rendű felperesek az erdőtelepítéssel kialakított keleti határvonalhoz igazodtak és ez eredményezte a birtokviszonyok olyan mértékű eltolódását, hogy a korábbi I. rendű alperes részére juttatott terület a határozat szerinti művelési ágban nem volt kiadható. Álláspontja szerint „a felperesek területe” a **32**, illetve **34** helyrajzi számú ingatlanban található.

#### **Az első- és a másodfokú ítélet**

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével elrendelte a térkép kiigazítását a ...i **34, 35, 37 és 38** számú ingatlanok vonatkozásában, **H.A.** igazságügyi szakértő által készített, az ítélet mellékletét képező változási vázrajznak megfelelően, a II. rendű alperest ennek tűrésére kötelezte és megkereste a földhivatalt a változás átvezetésére. Az elsőfokú bíróság ítélete indokai között kifejtette, hogy bár az I-II. rendű felperesek részben valóban eltértek az erdőtelepítési tervtől (szántó helyett legelőre is kiterjesztve a telepítést), az így kialakított természetbeni állapotot az ingatlan-nyilvántartási határvonalak megállapításakor a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 1996. évi LXXVI. törvény (Fttv.) 13. § (2) bekezdése alapján figyelembe kellett volna venni. A földhivatal elmulasztotta a helyszín ellenőrzését, így fordulhatott elő, hogy a felperesi erdő egy részét „betérképezték” a II. rendű alperes tulajdonában álló **37** helyrajzi számú ingatlanba. A térképészeti hiba kijavítása a földhivatali eljárásokban nem történt meg, a kialakult helyzet azonban sérti az érdekeiket, ezért a felperesek alappal pereltek az ingatlan-nyilvántartás kiigazítása iránt. Az elsőfokú bíróság az értékkülönbözet mértékére is kiterjedően lefolytatta a Kúria által előírt bizonyítást, azonban arra a következtetésre jutott, hogy a II. rendű alperes terhére felperesi többlethasználat nem áll fenn, így értékkülönbözet fizetésének sincs helye, mert a térkép kiigazítása a felperesek gazdagodását nem eredményezi. Okfejtése szerint a II. rendű alperesnél jelentkező 1,94 aranykorona értékcsökkenés egyéb, a perre nem tartozó okokra vezethető vissza.
- [11] A II. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság helybenhagyó ítélete indokai között pontosította a döntés alapjául szolgáló jogszabályhely megjelölését [az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inytv.) 62. § (1) bekezdésének d) pontja és (2) bekezdése], egyebekben egyetértett az elsőfokú bíróság indokaival. Rámutatott, hogy a hatályon kívül helyező végzésében a Kúria állást foglalt a jogalapról, a földhivatal mulasztása közigazgatási eljárásban nem volt orvosolható. Mindezek ismeretében az elsőfokú bíróság a határvonalakat helytállóan tisztázta a természetbeni állapot figyelembevételével, és annak megfelelően, az irányadó jogszabályi rendelkezésekre tekintettel határozott a térképi határvonalak kiigazításáról.

## A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

- [12] A jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a II. rendű alperes annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. A jogerős ítélet álláspontja szerint az Alaptörvény XIII. cikkét, az Inytv. 5. §-ában foglalt közhitelesség elvét, az Inytv. 62. § (1) bekezdésének d) pontját és (2) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 4. § (4) bekezdését és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdését sérti.
- [13] Álláspontja szerint az Inytv. 5. § (2) bekezdésébe foglalt közhitelesség elve szerint az ingatlanok területére, művelési ágára az ellenkező bizonyításáig az ingatlan-nyilvántartás adatai az irányadók, a jogosult is a bejegyzett adatokra szerez tulajdonjogot. Amennyiben a perbeli esetben felmérési vagy térképezési hiba történt volna, a közigazgatási perben eljáró bíróság azt bizonyosan észleli, de nem állapított meg ilyet, ítéletét a jelen perben is valós tényként kell elfogadni. Nézete szerint a felperesek valójában a részarány kiadás során hozott határozat bírói felülvizsgálatát akarják elérni, annak ellenére, hogy a földkiadó bizottságokról szóló törvény saját jogorvoslati fórumot biztosított, ami az ingatlan-nyilvántartás kiigazítása iránti perrel nem keverhető, a polgári bíróság nem lehet a közigazgatási bíróság felülvizsgálati fóruma, a szerzett jogok átvezetésével kapcsolatos hiba pedig nem történt.
- [14] Érvelése szerint az eljáró bíróságok tévesen értelmezték az Inytv. 62. § (1) bekezdésének d) pontja és (2) bekezdése szerinti kiigazítási per fogalmát. Az adott esetben a bejegyzésre az annak alapjául szolgáló határozatnak megfelelően került sor, a bíróságok azonban a kiigazítási pert arra használták, hogy az I-II. rendű felperesek által „túltelepített” erdő tulajdonjogáról döntsenek. A kiigazítás ezzel ellentétesen, akkor lehetne sikeres, ha az erdő a bejegyzésről szóló határozat alapján már az I-II. rendű felperesek tulajdonában áll, de nem ekként került volna átvezetésre. A jogerős ítélet a dologi jogok zártkörűségének az elvét is sérti, a kiigazítás ugyanis nem tulajdonszerzési jogcím. A másodfokú bíróság a földhivatal belső szabályzatában foglalt helyszíni ellenőrzési kötelezettséget jogszabályi szintre emelve állapította meg a földhivatal szabálysértését, ez azonban megengedhetetlen, a belső szabályzat nem jogszabály, így az annak megsértésére irányadó jogkövetkezmények sem fűződhetnek hozzá.
- [15] Tény az is, hogy a felperesek az erdőtelepítési tervtől eltérve, szántó helyett legelőre is erdőt telepítettek. A tervtől eltérő eljárás önmagában bizonyítja a szándékosságot, a művelési ág önkényes megváltoztatását, melyre hivatkozva a felperesek a II. rendű alperesi tulajdon egy részét kívánják megszerezni.
- [16] A VIII. és IX. rendű felperesek saját telepítéseikben - tudva annak jogellenességéről - az I-II. rendű felperesek által kialakított határvonalakhoz igazodtak, ennek eredményeként nem volt kiadható a II. rendű alperesi jogelőd I. rendű alperest megillető terület a határozat szerinti legelő művelési ágban. Álláspontja szerint a felperesek által betelepített erdő területe a **32** és **34** helyrajzi számú ingatlanokban kereshető. Hangsúlyozta: a perben tervezett egyezség részeként kártalanítás megállapítását is kérte, ezt azonban a bíróságok figyelmen kívül hagyták. A kifejtettek értelmében a felperesek saját felróható magatartásukra hivatkozva kívánnak előnyhöz, a II. rendű alperestől túltelepített erdő tulajdonjogához jutni. Érthetetlen és elfogadhatatlan az elsőfokú bíróság megállapítása, mely szerint a térkép kiigazítása a felperesi oldalon nem eredményez gazdagodást. Amennyiben ez így van, a felperesek perlekedése is alaptalan, mivel az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés számukra sérelmet sem okozhatott. Hangsúlyozta: a bíróságok a II. rendű alperes tulajdonjogát törvényi felhatalmazás nélkül, kiigazítás jogcímén, kártalanítás mellőzésével elvonták, ráadásul jóhiszeműen szerzett jogot sértettek.

- [17] Az I-V., valamint XI-XIII. rendű felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Rámutattak, hogy a II. rendű alperes olyan kérdéseket feszeget, melyek meghaladtakká váltak a Kúria hatályon kívül helyező végzése folytán: a II. rendű alperes valójában a Kúria végzésében kifejtett jogi álláspontot és a Kúria iránymutatását vitatja. Hangsúlyozták, hogy végzésében a Kúria a jogalapot elbírálta, a tényállás további tisztázására pedig iránymutatást adott az elsőfokú bíróságnak, a II. rendű alperes viszont az ezt megelőző jogi álláspontját ismételte meg a felülvizsgálati kérelmében, ami a Kúria végzése alapján már nem foghat helyt.

#### **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [18] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [19] A II. rendű alperes felülvizsgálati érvelése - a felperesek helytálló hivatkozása szerint - túlnyomórészt valóban a Kúria hatályon kívül helyező végzésében kifejtett, már nem vitatható indokokkal szemben érvelt, mindazonáltal a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján a Kúria kiemeli a következőket:
- [20] A perbeli jogvita lényege abban állt, hogy a termelőszövetkezeti részaránykiadás kapcsán a táblák felosztásakor, térképezésekor és mindezek bejegyzésekor figyelembe kellett-e venni a természetbeni állapotot vagy sem. Igenlő válasz esetén a földhivatalnak előzetesen ellenőriznie kellett a helyszínt, amennyiben viszont a természetbeni állapotól függetlenül kellett átvezetni a változásokat, ez a kötelezettség a földhivatalt nem terhelte.
- [21] Megjegyzi a Kúria, hogy a földhivatali határozat bírósági felülvizsgálata iránti per indítása nem előfeltétele a kiigazításnak, és a lefolytatott felülvizsgálati per elutasító eredménye sem zárja ki feltétlenül a kiigazítási kereset sikerét, a perek tárgya ugyanis különböző: a közigazgatási határozat felülvizsgálata során eljáró bíróság azt vizsgálja, hogy a határozat meghozatalakor a hatóság eleget tett-e a rá vonatkozó közigazgatási szabályoknak, míg a kiigazítási per tárgya a bejegyzésben megtestesülő anyagi jogi sérelem és annak ingatlannyilvántartási orvoslása. A két pertípus viszonyát a II. rendű alperes szerint a teljes és egyoldalú függés jellemzi: amennyiben a közigazgatási határozat felülvizsgálata során eljáró bíróság a keresetet jogszabálysértés hiánya miatt elutasítja, ítélete a kiigazítási per bíróságát is köti, a bejegyzési kiigazítást nem rendelheti el. Az alperesi jogértelmezésnek azonban a törvény rendelkezése maga mond ellent: az Inyvtv. 62. § (2) bekezdése a kiigazítási per feltételül az ingatlannyilvántartási jogorvoslat sikertelenségét vagy a sérelem ingatlannyilvántartási eszközökkel való orvosolhatatlanságát szabja, azaz kifejezetten lehetővé teszi a kiigazítási per indítását a közigazgatási jogorvoslat sikertelensége vagy a sérelem közigazgatási úton való orvosolhatatlansága esetére. A szabályozás ugyan az ingatlanügyi hatósági eljárásra vonatkozik, ám értelemszerűen irányadó a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára is, tekintve, hogy a perben a bíróság a hatóság eljárására vonatkozó szabályok betartását vizsgálja.
- [22] Az adott esetben az előzményi közigazgatási perben a bíróság a keresetben foglaltak alapján azzal az indokolással találta szabályszerűnek a földhivatal határozatát, hogy a földhivatali eljárásban nem vizsgálható az előzményi hatósági eljárás és nem vizsgálhatók az annak során keletkezett határozatok sem, ezért az I-II. rendű felperesek sérelme közigazgatási úton nem volt orvosolható. A kiigazítási per bíróságának ezzel szemben - a kereset által megadott keretek között - az ingatlannyilvántartási bejegyzéssel okozott sérelem teljes anyagi és eljárásjogi hátterét fel kell tárnia, ami a közigazgatási perben eljáró bíróság vizsgálatához képest a határozatot hozó hatóság (földhivatal) eljárását is komplex, a közigazgatási eljárás kereteit meghaladó összefüggésbe helyezi.

A közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben nem volt elvégezhető - mert nem tárgya a pernek - annak a sajátos összefüggésrendszernek a vizsgálata, amely a perbeli ingatlantulajdon megszerzéséhez vezetett. A tulajdonszerzés előzménye kétségtelenül a földrendező és földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény (Fkbtv.) alapján elvégzett részarány kiadás volt, a jogosultak azonban ezt követően egyezséget is kötöttek a tulajdonukba kerülő földterületekről és mindezek után került sor a korábbi termelőszövetkezeti földterület felosztására és a változások ingatlannyilvántartási átvezetésére. Ahogyan arra a Kúria a korábbi hatályon kívül helyező végzésében rámutatott, a folyamat eredményeként ingatlannyilvántartási „típusváltás” is történt: az aranykoronában nyilvántartott termelőszövetkezeti tábla helyett új, korábban nem létező ingatlanok jöttek létre. E folyamat sikeres végigvitele a résztvevők együttműködésének, az egyes szakaszokra irányadó jogszabályok helyes alkalmazásának követelményét rója mind a jogosultakra, mind a hatósági szereplőkre, a sérelmes bejegyzéshez vezető okok feltárása pedig meghaladja a közigazgatási eljárás kereteit.

- [23] Ahogyan azt a Kúria a hatályon kívül helyező végzésében ugyancsak hangsúlyozta, a perbeli eset abból a szempontból is speciális, hogy bár a tulajdonszerzés hatósági határozaton alapult, új ingatlan kialakításával is járt, ezért a földhivatal eljárása nem lehetett mechanikus, mint általában a hatósági határozattal történő szerzések esetében, ahol többnyire elegendő a határozat pontos végrehajtása: új ingatlan kialakításakor figyelemmel kell lenni az Fttv. 13. §-ára, amely - meghatározott körülmények fennállása esetén - a természetbeni állapotra helyezi a hangsúlyt. A törvény rendelkezésével áll összhangban a felperesek által hivatkozott MÉM hivatali szabályzat, amely - a törvényi kötelezettség teljesítésének biztosítékeként - a földhivatal helyszíni ellenőrzési kötelezettségét írja elő (MÉM Földügyi és Térképészeti Hivatal F.2. Szabályzat 4.1.02. pont). A II. rendű alperes érvelésével szemben nem arról van tehát szó, hogy a bíróságok a szabályzat rendelkezéseit „emelték” jogszabályi rangra, hanem a szabályzatban előírt ellenőrzési kötelezettség elmulasztásával megvalósuló jogszabálysértésről: a természetbeni állapot Fttv. 13. §-ában előírt figyelembevételének hiányáról. A természetbeni állapot ismeretének hiánya a földhivatali eljárás jogszabályi kereteinek téves meghatározásából, valamint az Fttv. és a szabályzat rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyásából adódóan okozta az I-II. rendű felperesek sérelmét: az általuk telepített erdő II. rendű alperesi tulajdonba történő „betáblázását”. Megjegyzi a Kúria, hogy a telepítési terv figyelmen kívül hagyása esetleg közigazgatási jogkövetkezményeket vonhat maga után, nem dönti azonban el azt, hogy a jogvitában a felperesek vagy a II. rendű alperes jogi álláspontja - e a helyes, és semmi esetre sem érv egyik vagy másik fél tulajdonszerzése mellett. A bíróságok helytállóan tulajdonítottak jelentőséget annak, hogy az I-II. rendű felperesek tulajdonszerzése a Fkbtv. aranykorona értéket és helyrajzi számot tartalmazó határozatán, valamint a jogosultak egyezségén alapult és ennek megfelelően, helyesen vették figyelembe az esetleges felperesi túlhasználat megítélésekor is a hatósági határozatban foglalt aranykorona értéket: az aranykorona az ingatlannyilvántartási típusváltás „mértékegysége”, amely azonban nem automatikusan, hanem szakértői vizsgálat segítségével fordítható át ingatlannyilvántartási területszámítási adatokká. Az I. fokú bíróság a szakértői bizonyítást az ehhez szükséges mértékben lefolytatta, érdemi szakmai kifogás azzal szemben nem érkezett, jogi értékelését pedig helyesen végezték el a bíróságok: az aranykorona-érték alapulvételével a felperesek javára túlhasználat nem áll fenn. Hangsúlyozza a Kúria, hogy ez nem jelenti a felperesi érdeksérelem hiányát, az ugyanis abban áll, hogy mindezt az ingatlannyilvántartás nem tükrözi vissza: a jelenlegi állapot szerint az általuk telepített erdő jelentős részét a II. rendű alperes ingatlanának területében tünteti fel a térkép. Ez pedig pontosan az a helyzet, amely a II. rendű alperes felülvizsgálati érvelése szerint is kiigazítást (kijavítást) indokol: az I-II. rendű felperest megillető területet tévesen a II. rendű alperes ingatlanához tartozóként tartalmazza az ingatlannyilvántartás. Utal a Kúria arra is, hogy az ingatlannyilvántartás az úgynevezett kataszteri adatok tekintetében (alapterület, művelési ág stb.) nem közhiteles, azaz a

közhitelességet védő garanciák sem zárják ki az ingatlannyilvántartási térkép keresetnek megfelelő kiigazítását.

- [24] Az ismertetett indokok szerint a kereset alapján eljáró bíróságok nem a földkiadó bizottság határozatát „bírálták felül”, hanem kifejezetten a bejegyzési és a telekalakítási eljárás hibáira koncentrálnak, találták alaposnak a keresetet. Az aranykorona-alapú alapú számítás mellett az I-II. rendű felperesek javára túlhatalást nem mutatkozott, ezért a jogerős ítélet az értékkülönbség kérdésében is helyes álláspontot foglalt el: a II. rendű alperes értékkülönbségre nem jogosult.
- [25] Helyesen mutatott rá a II. rendű alperes arra, hogy a kiigazítás nem tulajdonszerzési jogcím, ezért a sikeres perlés eredménye sem lehet az, hogy az I-II. rendű felperesek többségtulajdonhoz jutnak. Az ingatlannyilvántartási típusváltásból adódik ugyanakkor, hogy aranykorona-alapú alapú számításra kell megállapítani a felek tulajdonjogának terjedelmét, ez pedig - az aggálytalan szakvélemény alapján - kizárta a felperesi tulajdonjogot meghaladó hatalást: a kiigazítással a bíróságok a telekhatárt a felpereseket megillető tulajdonjog terjedelméhez igazították, tulajdonjogot a felperesek javára nem „keleltettek”.
- [26] A kifejtettek értelmében a jogerős ítélet jogszabályt nem sértett, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében hatalyában fenntartotta.

#### **Záró rész**

- [27] A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelme nem volt eredményes, ezért a Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 270. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I-II. felperes jogi képviselőt a felülvizsgálati eljárásban felmerült, a 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a 4/A. § értelmében az általános forgalmi adóra is figyelemmel meghatározott, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányos mértékű ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség viselésére.

, 2020. június 30.

. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

BB

bíróági ügyintéző